

HGGunnink, gehouden te Dalfsen, 23.04.2023

KOLOSSENZEN 3:5-11

Votum + zegengroet

Psalm 112:1,2

Tien Woorden

Psalm 119:37,38,39

Gebed

Gezang 27:1,2,3,4

Lezen Kolossenzen 2:6-7

Kolossenzen 3:1-4

Tekst **KOLOSSENZEN 3:5-11**

Bediening van het Woord

Gezang 27:5,6,7,8,9

Gebed

Dienst van de offeranden

Psalm 112:3,4,5

Zegen

Gemeente van onze Heere, Jezus Christus,

Is het bij u écht zo, dat de Heere Christus te maken heeft met uw dagelijkse leven?
Met zoals het gaat, zoals u bezig bent.

En als je dan zegt, “jazeker, natuurlijk”. Hoe dan?

Hoe, is die verbinding tussen Hem en u? Als je in de tuin bent, of op de vrachtwagen zit,
op school, en al die andere dingen.

Hoe krijgt dat dan z'n invulling?

Dat is de vraag die vanmorgen, zeg maar, boven de preek hangt, of hier wat rondcirkelt.

De Heere Christus die schrijft via Paulus aan onze broeders en zusters in Kolosse, en
net zo goed aan ons hier in (... plaatsnaam).

Hij schrijft eerst over dat grote wonder: “mensen, gemeenteleden, jullie mogen bij de
Heere Christus hóren!”

Een groter wonder bestaat niet.

En dan gaat hij verder met: dat horen bij Christus, dat moet dan ook het gevolg hebben
van, pàssen bij de Heere Christus!

Het leven op een christelijke manier, het leven op die manier zoals in de verzen daaraan
voorafgaand staat, dat leven van boven, hemels leven.

Wat ik nu gezegd heb, dat heeft ook alles te maken met Zondag 32 van de
Catechismus.

Nu wij dan verlost zijn door Christus, dan óók die nieuwe manier van leven in, met,
dankzij Christus!

Zo wil ik u vanmorgen het Woord van de Heere laten horen onder het thema:

God beveelt ons die bij Christus mogen horen: 'weg met het aardse!'

dat geldt **1) voor iedereen apart**
 2) ook ons allemaal samen

1) Allereerst voor iedereen apart.

Volgens mij heb ik dat een keer eerder ook al gezegd, Paulus die heeft dat vaker, let op dat woordje van drie letters waar de tekst eigenlijk bijna mee begint: "dood **dán** – D-A-N, drie letters, dood **dán**, enzovoort.

Want in vers 1-4 heeft hij het over die dingen die **bóven** zijn. Die moet je bedenken, daar moet je je druk om maken. Wat past bij Christus, dat is waar je je op moet focussen. Maar daartegenover staan de dingen van de aarde, die op de aarde zijn. Alles wat te maken heeft met satan en zonde.

En die tegenstelling die werkt hij dan vanaf vers 5 verder uit, als Christus via Paulus dat bevel geeft.

En dat wordt heel stevig neergezet: 'draai ze de nek om, kap d'r helemaal mee, maak er definitief een einde aan! Dood, dood ze!'

Waar heeft de apostel het dan over?

Dan heeft de apostel het over zonden die te maken hebben met seksualiteit. Seksuele zonden en alles daaromheen.

En hoe hij het schrijft, dat lijkt een beetje op hoe de HEERE de Tien Woorden gegeven heeft.

Dat eerste woord dat is als het ware de basis. En daarna krijg je de uitwerking ervan, in dat tweede tot en met het negende woord, en dan in het tiende woord komt als het ware alles nog eens een keer weer samen. Als het gaat over: hoe zit het nou in ons hart.

Paulus begint met, zoals de HSV dat vertaalt: ontucht.

En dat klinkt bij ons, ja, ontucht ... Zeg maar gewoon: alles wat niet uitgaat van Genesis 1 en 2. Dat gaat over **élke** zonde op seksueel gebied.

Wij kunnen dat wel samenvatten met een aantal zinnestelsels.

Geen seks **vóór** het huwelijk. Geen seks **búiten** het huwelijk. En als er geen huwelijk is van één man en één vrouw, dan ook geen seks.

Dat is een soort samenvatting van het ene woordje: 'ontucht'.

Waarom gaat Paulus dan nog verder? Want hij schrijft daarna: "onreinheid, hartstocht, kwade begeerte, hebzucht."

Hij doet dat onder andere, omdat de opstanding van Christus (daar moet je vanuit vers 1-4 altijd weer bij beginnen), omdat de opstanding van Christus, die betekent dat wij een nieuw leven begonnen zijn, ook ons omgaan met seksualiteit de goede kant op stuurt.

Kijk, wij zitten hier van oud tot jong, van jong tot oud.

Maar als je al een klein beetje groter bent, dan weet je hoe sterk seksualiteit in ons leven aanwezig kan zijn. Er is maar enkeling die een leven heeft waarin dat minder is.

De meesten hebben er eigen ervaring mee.

En wij weten ook allemaal, als we wat groter zijn, hoe móeijlijk het is om daarin zuiver en rein te leven.

En als de apostel, in opdracht van de Heere Christus, een heel aantal woorden gebruikt, dan houdt dat in elk geval dit in: 'mensen het gaat hier echt ergens om!'

Nederland nu, is misschien nog wel slechter dan Kolosse toen.

Nee, we kunnen nooit precies weten hoe het daar allemaal was. Maar het was toen ook een heidense bende daar in Kolosse, en die gemeente dat was maar een klein clubje.

En bovendien in Kolosse was het leven met Christus er nog maar net.

Het Evangelie was nog geen 25 jaar daar aanwezig, lang niet.

En helemaal geen 100 jaar.

Dus wat is het nodig, dat ze daar in Kolosse te horen krijgen over hoe Christus, hoe God, juist zo'n 'sterke' zaak in ons leven als seksualiteit, hoe God dat wil!

Net zo goed wij.

Wat hebben wij het nodig altijd weer, om te horen: "dit wil God met je lichaam".

Ook als dat betekent: 'ja, ga dan maar tegen de cultuur in! En laat de hele omgeving dan maar de omgeving zijn. Maar jij bent van Christus! In Hem! Jij hoort bij Hem! Ga nu óók op dit punt bij Hem passen!'

En ik ga niet stuk voor stuk al die woordjes uitleggen. Dat kunt u allemaal zelf wel invullen. Da's niet zo moeilijk. U weet wel waar het om gaat.

En, ik zei dat net al, het lijkt een beetje op de Tien Woorden. Eerst die basis, alles. En dan sluit Paulus af met: 'hebzucht, afgoderij', na: 'begeerte', en dan verwijst hij eigenlijk naar het laatste van de Tien Woorden: 'gij zult niet begeren'. Het betekent, alles valt hieronder.

En waarom is hebzucht afgoderij? Omdat je bij hebzucht jezelf het belangrijkste vindt. Jezelf tot een afgod maakt. Het moet allemaal draaien om jezelf.

En zo alles bij elkaar, klip en klaar: 'hang ze op die zonden! Snij ze de keel door! Maak ze af!'

En dan zeg ik het nog een keer: het is nooit overbodig dat gemeenteleden die van Christus zijn, hierop worden aangesproken.

Vaders en moeders, en mensen die catechisatie geven, en misschien nog wel op heel veel andere plekken: in de gemeente moet hier nooit onduidelijkheid over zijn!

Ik ben ooit terug gekomen vanuit Indonesië naar Nederland. Toen dacht ik van, dan kom je terecht in een gemeente, een gereformeerde kerk, en alle mensen die zijn daar gelovig. Dat loopt er als een tierelier!

Gelukkig was er een hele wijze ouderling (er waren wel meer wijze ouderlingen, trouwens), maar die ene wijze ouderling die zei tegen mij: "dominee, u moet niet, u moet nooit vergeten: 'elke zonde komt in elke gemeente voor! Ook elke seksuele zonde!'"

Ik moest helemaal, onnozel van mij, dat geef ik meteen toe, maar ik moest helemaal

omkeren. Ik dacht: ik kom uit het heidendom, nou en daar had je mensen, de één die had daar drie vrouwen bijvoorbeeld. En er was nog veel meer.
En hier in Nederland, je moet nooit onduidelijk zijn over deze zaken.
Hoeveel jongens en mannen hebben niet te maken met bijvoorbeeld pornoverslaving?
En dan moet je daarover doorpraten! Moet je zeggen: "wil de Heere dit? De Heere wil dit absoluut niet!"

Alleen vergeet natuurlijk nooit dit ene. Paulus heeft het niet over: 'fatsoen dat moeten we doen'. Nee, Paulus heeft het over: 'mensen, jullie mogen horen bij Christus, stuk voor stuk!'

En dáárom, wie bij Hem mag hóren, gedraag je dan ook zo dat je bij Hem pást!

Leef zo, alsof Christus naast je loopt, naast je zit, naast je kijkt, naast je ...
Zoals Hij, zo ook jij.

Natuurlijk is dat in Kolosse - dat was een heidense stad. En dat was een heidense bende. En om dan als leden van Christus' gemeente daar los van te komen, dat zal vast niet meegevallen zijn.

Maar hoe belangrijk is dat?

'Dat is levensbelangrijk!', schrijft de apostel.

Want als je op dit punt je weigert te onderwerpen aan de Heere Christus, aan God, aan Zijn gezag, dan krijg je Hem tegen je.

God Zelf. Met Zijn toorn. Met Zijn straf.

Dat zien wij toch, broeders en zusters, hier in ons land, in onze omgeving, dat God het westen overgeeft aan chaos en zonde. Romeinen 1.

Dat God heel nadrukkelijk waar maakt wat Hij zegt: 'wie vuil is, dat hij nog maar vuiler wordt'.

Dat zien we gebeuren.

En wij weten: God zegt het zelf. Wij weten de afloop daarvan, dat het uitloopt op: "ga weg van Mij. En je zult de eeuwige straf ondergaan!"

In Kolosse kenden de gemeenteleden ook die seksuele zonden uit eigen ervaring. Kijk maar in hoofdstuk 1: 21: 'en hij heeft u, die voorheen vervreemd was, en vijandig gezind, **zoals bleek uit uw slechte daden**, nu ook verzoend.'

Tóen, vóór de verkondiging van het Evangelie, hadden ze er helemaal geen probleem mee. Toen was dat allemaal heel gewoon. Zoals het ook nu voor heel veel mensen heel gewoon is.

Tóen, toen ze Christus nog niet kenden, toen vóórdát ze gered waren, was het: 'ja, zo leven we nou eenmaal.'

Maar nú!

Zo prachtig als Paulus dat dan tegenover elkaar kan zetten.

Tóen. Maar nú!

Nu zijn ze toch, die gemeenteleden daar in Kolosse, nu zijn ze toch het bewijs dat God Zich werkelijk ontfermt over hen? Dankzij Golgotha en Pasen.

Nú kennen ze Hem. Christus, Die zit aan Gods rechterhand, met alle macht in hemel en op aarde.

Nú, o, het is zo totaal anders!

Dat is dat ene punt wat het voor ons vaak lastig maakt, want wij kennen die grote overgang meestal niet. Want bij ons lag thuis vroeger de Bijbel al open. We gingen al naar de school met de Bijbel.

In Kolosse was die óvergang: zonder Christus → met Christus.

De Heilige Geest heeft het geloof gewerkt. En hélemaal anders: nu leven ze als gelovigen.

En dat komt op een tweede punt ook aan de orde. Als de apostel inzoomt op de dingen die je zegt.

En dan heeft hij weer een rijtje: “leg dit alles af.” Dat is weer: ‘kap daar mee, weg ermee! Toorn, woede, slechtheid, laster, schandelijke taal.’

Het is eigenlijk op dat punt van praten precies hetzelfde als het was op het punt van die seksualiteit: ‘weg ermee, met alles wat niet past bij Christus!’

‘Uit je mond, uit uw mond’, die laatste woorden van vers 8, die kun je terug laten slaan op al dat voorafgaande.

Toorn uit je mond, woede uit je mond, slechtheid uit je mond, laster uit je mond, schandelijke taal uit je mond.

Je mag niks van dat rijtje over je lippen laten komen. Je tong mag die woorden niet vormen. Want net zoals je lichaam, je geslachtsdelen te maken hebben met Christus, heeft ook je tong, je mond, je lippen met Hem te maken.

Die zijn ván Hem, en ook vóór Hem.

Denk maar aan Jacobus 3. God heeft ons dat gegeven om Hem te eren, om Zijn naam te belijden, om Hem te loven.

En laat het dan niet zo zijn, dat het gebruikt wordt om het tegenovergestelde te doen. Om de naaste te vloeken, en God te onteren.

‘Gebruik ...’, die gemeenteleden in Kolosse, broeders en zusters, dat waren mensen net zoals u hier zit.

Tegen hen zegt God via Paulus: “gebruik je lippen, tong en mond, alsof Christus je hoort, alsof Hij naast je staat of zit.

Ik noem één voorbeeld daarbij, onze praat tegenwoordig over onbetrouwbare overheidspersonen.

Het is zo makkelijk om dan mee te gaan met ‘men’. En ook even lekker los te branden.

Ik doe dat vanaf de preekstoel hier niet. Maar ik weet hoe makkelijk ik dat thuis wel kan.

Maar dan lees ik hier: “gebruik tong, lippen en mond niet zo! Niet met toorn, woede, slechtheid, laster en schandelijke taal.”

En dan komen we allemaal als het ware voor de balie. Want wie is hierin volmaakt? Dat is ook weer Jacobus 3.

Alleen, broeders en zusters, nou kunt u reageren met: “vandaag geen nieuws gehoord, want dit weten we allemaal wel. Tuurlijk, seksuele zonden dat mag niet. En je praat dat moet ook een beetje goed zijn. Een beetje onzin om daar een hele preek over te

houden.”

Of -want voor u denkt: dit heeft ook allemaal niet zoveel om hakken- hebben wij van dit soort zonden dan geen last?

Praten is al helemaal moeilijk, om dat goed te doen.

En worden in Nederland niet alle seksuele zonden geaccepteerd? Tot en met in de meeste kerken aan toe.

En hoe gauw zijn wij daar ook niet mee besmet!

Draai maar eens mee, dan heb ik het over praten, over woordgebruik, ga maar eens aan de lijn staan. Er wordt gevoetbald, en je staat tussen het publiek.

Hoe makkelijk is het dan niet om ..., om mee te doen?

Ook voor ons, broeders en zusters, is het heel nadrukkelijk keer op keer, en dan zijn wij hier misschien al honderden jaren gemeente van de Heere Christus.

En misschien bent u al 80 jaar gemeentelid ...

Hoe bekend het ook allemaal is, voor ons geldt allemaal: ‘aan het werk, met het afbreken van wat niet bij Christus past.’

En dan is er vast nog wel, en dat zal voor iedereen heel verschillend zijn, maar er is vast nog wel iets te doen aan afbraakwerk, aan doodmaakwerk!

2) Dan het tweede. **God beveelt ons die bij Christus mogen horen: ‘weg met dat aardse!’ Dat zegt Hij ook tegen ons allemaal samen**, want als Paulus dat rijtje van vers 8 afrondt en samenvat, dan schrijft hij: ‘jullie moeten ophouden met liegen. Jullie mogen nooit en te nimmer tegen de waarheid ingaan. Jullie mogen er geen enkele keer een loopje mee nemen. Want waarheid en betrouwbaarheid, dat is wat bij Gód hoort. En daarom óók bij jullie.’

En dan is het opvallend, dat juist bij dat ‘niet liegen’, nog twee woorden staan.

Daar staan namelijk de woorden: ‘tegen elkaar’.

Tegen elkaar in de geméente!

Want die praat-zonden, die breken de gemeente af. Die maken de gemeente kapot.

God geeft ons het grote wonder van kunnen praten. Juist om, op te bouwen. Om de gemeente, de gemeenschap te stichten. Om daar iets van te maken.

Opbouwen, troosten, bemoedigen, vermanen, ook met woorden ‘ten goede’.

Het Evangelie, en de bekering, -Kolosse-, met de doop daar achteraan, hebben te maken met Gods Woord én Gods Geest, Die de mensen wegsleepten van dat aardse, van dat onder leiding van de satan.

Paulus schrijft van: ‘die oude manier van leven, daar zijn jullie toch bij weg gegaan?

En die nieuwe manier van leven, met het volgen van Christus, dat is nu toch waar jullie in thuis zijn?’

Ook ú bent nieuw gemaakt, om nieuw te leven.

Van boven geboren, om heilig te leven.

Kijk, het kan zomaar, dat ons geloven een beetje vervaagt, zeg maar.

“Natuurlijk zijn we gelovig ... Dat was altijd al zo .. Ja, niks veranderd ...”

‘Natuurlijk’, dat is een woord wat in de kerk, in de gemeente niet kan bestaan.

Er is hier niks natuurlijk.

Het is allemaal ‘wonder’. En het is voor een deel, vanuit dat wonder ook opdracht.

Een nieuw begin. En misschien is dat begin bij ons als het ware, -dat is natuurlijk niet zo, maar ik zeg het wel even zo-, misschien is dat wonder bij ons als het ware ‘vanzelf’ gekomen.

Dat het het hele leven lang al zo geweest is.

Er zijn oude mensen hier die die van kind af aan gewoon (nee, niet gewoon, maar u snapt het wel), gewoon gelovig geweest zijn.

Die geen strijd gehad hebben. Van: een hele poos ben ik bij God vandaan, maar gelukkig God greep mij en ...

Nee, als het ware, -weer een verkeerd woord, maar ik zeg het toch-, als het ware dat voortkabbelende gelovige leven.

Waar je zo verschrikkelijk dankbaar voor mag zijn, als God dát je geeft. Dat het niet met enorme pieken en dalen gaat.

Maar ook voor ons blijft het zaak om, om schérp te zijn. Om heel goed te weten: ‘wat is dat nu? Wat houdt het nou in, dat je een nieuwe schepping bent?’

Dat je weer in dienst van God mag staan. Zoals in de tijd van Adam en Eva in het paradijs. Samen met elkaar.

Daar hebben wij in 2023 keihard werk aan. Want we zijn zo individualistisch als Jan en alleman om ons heen.

En dan zegt God in Zijn Woord: “met elkaar.” En: “lieg niet tegen elkaar.”

Nee, dat is: trek samen op. In plaats van, dat je mekaar kwijt raakt. Dat je de dingen tegen elkaar uitspeelt.

Nee, herstel van de verhouding met God.

Dat was in Kolosse zo. Vanuit het heidendom, herstel met de verhouding met God.

Dat kan niet anders dan leiden tot: herstel óók van onderlinge verhoudingen.

Laat het hier dan anders zijn dan in Kolosse, maar onderlinge verhoudingen - hoe makkelijk liggen die niet onder vuur?

Hoe vaak kom je het in gemeenten niet tegen dat de zaken onder spanning staan?

Dat verhoudingen niet zo zijn, zoals de Heere dat wil?

Wat is het dan belangrijk om dan te horen - wat je afkomst ook is, of je nou DGK bent van 2003, of van 2010, of van 2021. Wat je ook voor status hebt in dit leven.

En dan gebruikt de apostel in het laatste vers de sterkste tegenstellingen. Met voorop: niet afstammeling van Abraham, en wél afstammeling van hem. En dan nog al die andere tegenstellingen.

Met dit belangrijke: houd één ding nou vast, “jullie zijn allemaal uitgekozen om nieuwe mens te zijn, **samen met elkaar.**”

Dan is er zo veel nodig om het werk van de Geest af te smeken. En te vragen: “Christus, U, Die de Heer van de gemeente bent, maakt U van al die verschillende mensen in de gemeente toch de eenheid die de gemeente moet zijn!”

Een gemeente waar een thuisloze en een asociale, en een niet-Sakser, en een buitenlander van elke kleur, bij mag horen.

Gemeente-zijn, dat was in Kolosse heel erg wennen. Eigenlijk onbestaanbaar. Neem alleen maar het punt: slaaf en vrije.

Dat je in de kerk zou zitten naast een slaaf! Zoek het uit! Die slaaf die kon daar in de hoek. Die mocht allang dankbaar wezen dat hij erbij kon zijn. Maar hij had zich wel stil te houden. Hij was immers maar een slaaf ... En als hij in de weg zat, kon je hem een schop geven.

Nee! In de gemeente van Christus, samen op! In Kolosse, dat kostte nogal wat moeite. Maar, hoe moeilijk zou het voor ons zijn?

Is het voor u makkelijk om, als hier een Afghaan zou binnenlopen, of een Iraniër, om dan meteen zo iemand, zeg maar, te accepteren?

Wij zijn gemeenten -ik zeg het even lelijk-, wij zijn van die yuppen-gemeenten.

Allemaal van die keurige, nette mensen. De meesten hebben nog nooit een nacht op het politiebureau doorgebracht, vanwege dit of dat.

En dan zal er hier maar eens iemand binnenkomen die er niet uitziet ... Laten we hopen dat zulke mensen binnenkomen!

En misschien heb je die hier in het dorp niet ...

Maar hoe het dan ook is, samen op! Daar gaat het om!

God wil dat mensen die bij Christus mogen horen, en Christus zegt van Zichzelf, "Ik ben zachtmoedig en nederig van hart", God wil dat wij óók zo zijn.

En in de gemeente kan het zo maar wezen dat de één je niet ligt, en dat aan de ander van alles en nog wat mankeert, en dat je met de derde geen kant op kunt.

God wil, in Christus, weg met al dat aardse!

En in Zijn gemeente allemaal samen!

AMEN